Пролетары ўсіх краін, яднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і абласнога выканаўчага камітэта

Год выдання другі

№ 265 (334)
НЯДЗЕЛЯ 17 ЛІСТАПАДА 1940 г.

Цана 10 капеек.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ПЕРШАЯ СТАРОНКА.
Кандыдаты ў дэпутаты Беластоцкага гарадскога Совета — перадавы артыкул.
Прыезд Старшыні Соўнаркома СССР і Народнага Камісара Замежных Спраў тав. В. М. Молатава ў Маскву.
Спецыяльныя сярэднія школы ваенна-паветраных сіл.
Прызыў у рамесленыя, чыгуначныя вучылішчы і школы ФЗА.
Г. ЛУПСЯКОЎ.—Сустрэча з кандыдатам. А. ЗАМІРОЎСКІ.—Наш дастойны кандыдат. П. ПАЎЛАЎ.— Лепшых людзей вылучаюць кандыдатамі ў гарадскі Совет.
Рэгістрацыя кандыдатаў у дэпутаты Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных.

ДРУГАЯ СТАРОНКА
Кандыдаты ў дэпутаты Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных.

ТРЭЦЯЯ І ЧАЦВЕРТАЯ СТАРОНКА
В. МАЛІН.—За новы ўздым прапагандысцкай работы!
Англа-германская вайна. Вайна паміж Грэцыяй і Італіяй.

КАНДЫДАТЫ Ў ДЭПУТАТЫ БЕЛАСТОЦКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА

Заканчваецца вылучэнне кандыдатаў у дэпутаты Беластоцкага гарадскога Совета дэпутатаў працоўных. На ўсіх прадпрыемствах, ва ўстановах і арганізацыях горада праходзяць сходы, на якіх працоўныя абмяркоўваюць і рашаюць, каго ўдастоіць давер'ем і вылучыць кандыдатам у дэпутаты гарадскога Совета.

Рабочыя, служачыя, працоўная інтэлігенцыя разумеюць, што ў гарадскі Совет трэба паслаць лепшых прадстаўнікоў народа, перадавікоў соцыялістычнай прамысловасці, вопытных і чэсных работнікаў дзяржаўнага і гаспадарчага апарата, прадстаўнікоў навукі і мастацтва, членаў партыі Леніна — Сталіна і лепшых беспартыйных большэвікоў, адданых сыноў і дачок нашай радзімы.

Народы заходніх абласцей Беларусі глыбока ўдзячны партыі Леніна — Сталіна, пад сцягам якой адбылося іх вызваленне з-пад іга капіталістаў. і памешчыкаў і якая кіруе соцыялістычным пераўтварэннем іх жыцця. Гэтую ўдзячнасць і давер'е да партыі большэвікоў працоўныя Беластока прадэманстравалі, вылучаючы ў кандыдаты гарадскога Совета кіраўнікоў абласной і гарадской арганізацыі КП(б)Б: тт. Кісялёва, Сямёнава, Кільбіна, Раманава, Кузняцова, Мілава. Вылучаныя таварышы, якія на працягу года пераўтварылі Беласток у совецкі горад, праявілі сябе на рабоце па арганізацыі совецкага апарата, дабрабыту горада, ахове здароўя, народнай асвеце і т. д.

Вылучэнне кандыдатаў — гэта адказная справа. Дзеляўта і з усёй неабходнай пільнасцю разглядаюцца на сходах кандыдатуры. Аднадушна прымаюцца кандыдатуры вядомых усяму Беластоку стаханаўцаў камбінатаў і фабрык, многастаночнікаў і рабочых-вылучэнцаў. Гэта — знатныя людзі совецкага Беластока, яго цвет і гордасць.

Кандыдатамі ў дэпутаты гарадскога Совета вылучаны: першы стаханавец 2-га камбіната Гершковіч; комсамолец Тыкоцкі, Стоцкая і Федасюк з 1-га камбіната, комсамолец-чатырохстаночнік Бэз і вылучэнец памочнік майстра Вільчук — з 4-га камбіната; прысучальшчыца Ражко—з 6-га камбіната, маладыя ткач-стаханавец Паразоўскі і Барсук Лідзія — з 17-й фабрыкі і многа іншых, прозвішчы якіх гавораць самі за сябе. Таксама аднагалосна вылучаюцца кандыдатуры былых палітзняволеных, якія аддалі лепшыя годы свайго жыцця за справу народа.

Сярод кандыдатаў у дэпутаты гарадскога Совета — настаўнікі, урачы, мастакі: дырэктар педінстытута Краўчанка, дырэктар няпоўнай сярэдняй школы № 27 Папэвіч, вядомы ўрач-патолаг Плонскер і іншыя. Совецкая інтэлігенцыя Беластока ідзе нага ў нагу з рабочымі, разам з імі будуе новае, шчаслівае жыццё і разам з усім працоўным народам уцягваецца ў актыўнае кіраўніцтва дзяржавай.

Вылучаюцца кандыдатуры жанчын і моладзі, беларусаў, палякаў, яўрэяў, рускіх. Першы Совет дэпутатаў працоўных Беластока будзе сапраўды прадстаўляць усё працоўнае насельніцтва, будзе доказам растучай сталінскай дружбы народаў і ўвасабленнем маральна-палітычнага адзінства працоўных мас нашага совецкага горада.

Не так было даўней. У склад чатырох гарадскіх рад, якія існавалі ў Беластоку на працягу 20 год польскага панавання, уваходзілі амаль выключна прадстаўнікі буйной і сярэдняй буржуазіі або залежныя ад яе асобы. Фабрыканты, дырэктары банкаў, домаўласнікі, купцы, адвакаты гаспадарылі Беластокам згодна сваіх класавых і асабістых інтарэсаў. Рабочаму немагчыма было прабрацца ў гарадскую раду. Жанчыны-дэпутаткі былі рэдкасцю. Моладзь да 24 год не мела права на галасаванне, а да 30 год—права быць выбранымі. Дзікі нацыяналізм панаваў у гарадской радзе. Усе яе дзейнасць кантраліравалася да таго-ж міністэрствам унутраных спраў і асабіста панам ваяводай. Калі ім не падабалася чамусьці дзейнасць магістрата, яны знімалі бургамістра і назначалі камісара над горадам. Самаўпраўленне ў такіх умовах было фікцыяй, карысную толькі для пануючай клікі, жменькі буйных капіталістаў і аплачваемых імі палітыканаў.

Насельніцтва Беластока ненавідзела варожую, здрадніцкую, прагнілую наскрозь гарадскую раду фабрыкантаў і чыноўнікаў, якая была адным з органаў прыгнечання працоўных. Працоўныя Беластока з радасцю і энтузіязмам рыхтуюцца да выбараў свайго першага, сапраўды дэмакратычнага органа мясцовай улады, свайго першага Совета дэпутатаў працоўных.

Приезд Старшыні Соўнаркома СССР і Народнага Камісара Замежных Спраў таварыша В. М. Молатава ў Маскву

15 лістапада г. г. у 12 гадзін ночы прыбыў з Берліна ў Маскву Старшыня Совета Народных Камісараў СССР і Народны Камісар Замежных Спраў тав. В. М. Молатаў разам з суправаджаўшымі яго таварышамі.

Да пагранічнай станцыі Малкіня тав. В. М. Молатава суправаджалі прадстаўнікі германскага ўрада ў асобе начальніка пратакольнага аддзела міністэрства замежных спраў пасланніка фон Дэрнберга, начальніка штаба сувязі намесніка Гітлера Геса-Штэнгера і капітана флота Штэфазіуса.

К моманту прыбыцця поезда ў Маскву на Беларускі вакзал для сустрэчы тав. В. М. Молатава прыбылі намеснікі старшыні СНК СССР тт. А. І. Мікаян, Л. М. Кагановіч, Н. А. Булганін, Н. А. Вазнясенскі, А. Я. Вышынскі, народныя камісары С. К. Цімашэнка, Н. Г. Кузнецоў і іншыя, Начальнік Генеральнага Штаба Чырвонай Арміі тав. К. А. Мерэцкоў, а таксама члены дыпламатычнага корпуса і германскае пасольства ў Маскве.

Вакзал быў упрыгожан сцягамі. Для сустрэчы тав. В. М. Молатава быў выстаўлен пачотны караул.

Разам з тав. Молатавым вярнуліся ў Маскву надзвычайны паўнамоцны пасол Германіі ў СССР п. фон Шуленбург і старшыня германскай эканамічнай дэлегацыі ў Маскве п. Шнурэ.

Спецыяльныя сярэднія школы ваенна-паветраных сіл

Соўнарком Саюза ССР пастанавіў арганізаваць у сістэме Народных Камісарыятаў асветы спецыяльныя сярэднія школы ваенна-паветраных сіл у гарадах Маскве, Ленінградзе, Іванаве, Курску, Горкім, Варонежы, Сталінградзе, Саратаве, Казані, Растове-на-Дану, Свярдлоўску, Краснадары, Кіеве, Харкаве, Тбілісі, Ерэване і іншых. Гэтыя школы арганізуюцца ў саставе 8—9 і 10-х класаў.

Народны камісар асветы даў указанні загадчыкам краявых і абласных аддзелаў Народнай асветы неадкладна выдзеліць для школ ваенна-паветраных сіл лепшыя будынкі з абсталяванымі кабінетамі і бібліятэкамі. Школы будуць забяспечаны кваліфікаванымі настаўнікамі з вышэйшай педагагічнай адукацыяй, пераважна з камандзіраў састава запасу Чырвонай Арміі.

Заняткі ў спецыяльных сярэдніх школах ваенна-паветраных сіл пачнуцца 2 студзеня 1941 года.

(ТАСС).

ПРЫЗЫЎ У РАМЕСЛЕНЫЯ, ЧЫГУНАЧНЫЯ ВУЧЫЛІШЧЫ І ШКОЛЫ ФЗА

Вялікі паток заяў

14-гадовы Еўгені Вільчынскі—сын печніка. Аднак ён рашыў выбраць другую спецыяльнасць: хоча стаць машыністам. І калі былі створаны чыгуначныя вучылішчы, Еўгеній добраахвотна падаў заяву, у якой прасіў залічыць яго ў вучылішча.

Камісія задаволіла яго просьбу.

Ля стала прызыўной камісіі Аляксей Саўчанка.

Старшыня камісіі пытаецца:

— Якую спецыяльнасць жадаеце набыць?

— Хачу быць будаўніком.

Саўчанка рашыў выбраць прафесію свайго бацькі. Яго просьба задавальняецца.

Міхаіл Гінзбург яшчэ ў час панавання памешчыкаў і капіталістаў імкнуўся набыць кваліфікацыю. Але ўсе яго спробы заўсёды заканчваліся няўдачай, і на фабрыку яго не прымалі.

Цяпер ён стаіць перад прызыўной камісіяй і гаворыць аб сваёй запетнай мары.

— У школе ФЗА хочацца вучыцца?—пытаецца старшыня камісіі.

— Хачу, — адказвае Міхаіл.

І калі яму аб'яўляюць, што жаданне яго задавальняецца, Гінзбург усхваляваны сказаў: «Дзякуй!».

Перад прызыўной камісіяй праходзяць і другія юнакі, якія выражаюць вялікае жаданне вучыцца ў рамесленых і чыгуначных вучылішчах.

Гарадская камісія па прызыву моладзі ў вучылішчы чатыры дні разбірала заявы, паступіўшыя на імя камісіі. Усяго паступіла больш 600 заяў. У беластоцкае чыгуначнае вучылішча залічана 158 чалавек, а ў школу фабрычна-заводскага абучэння пры Аблбудтрэсце — 70 чалавек.

І. Давыдаў.

ХРОНІКА ПРЫЗЫВУ

Два дні граеўская камісія па прызыву моладзі ў рамесленыя і чыгуначныя вучылішчы і ў школы фабрычна-заводскага абучэння разглядала заявы паступаючых. Усяго патрэбна прыняць 25 чалавек, а паступіла 65 заяў. У сваіх заявах юнакі выражаюць гатоўнасць стаць высокакваліфікаванымі майстрамі.

* * *

З вялікім уздымам праходзіць прызыў у Ваўкавыску. Кожны дзень у памяшканні райвыканкома можна бачыць дзесяткі юнакоў, якія жадаюць паступіць у рамесленыя і чыгуначныя вучылішчы.

Колькасць заяў з кожным днём павялічваецца. Паступіла ўжо 200 заяў, а трэба прыняць 55 чалавек.

Адкрыты ўсе шляхі ў жыццё

Цяжка словамі выразіць радасць у сувязі з залічэннем мяне ў школу фабрычна-заводскага абучэння. Для мяне, як і для кожнага прызыўніка, гэта вялікае шчасце. Падумаць-жа толькі! Знаходзячыся на поўным забеспячэнні дзяржавы, кожны вучань мае магчымасць набываць кваліфікацыю.

Я хачу быць слесарам, і я ім буду. Пры совецкай уладзе кожны малады чалавек можа ўсяго дасягнуць. Трэба толькі мець жаданне. Пры панаванні памешчыкаў і капіталістаў як я ні стараўся трапіць на фабрыку і навучыцца ткацкай справе, усе мае імкненні і спробы заканчваліся няўдачай.

Іншая справа цяпер. Наш урад клапоціцца аб моладзі, прадастаўляе ўсе магчымасці для набыцця кваліфікацыі. Прыкладу ўсе стараннi, каб быць дастойным грамадзянінам нашай радзімы. Спадзяюся, што майстар з мяне выйдзе добры.

Міхаіл Гінзбург, прызыўнік у школу ФЗА.

Прызыў моладзі ў Гродне

Прызыў моладзі ў рамесленыя вучылішчы быў назначан на 10 гадзін раніцы. Але вялікі зал горвыканкома ўжо ў 9 гадзін запоўніла жыццерадасная моладзь.

Да 10 гадзін раніцы ўсе выклікаемыя з'явіліся на камісію.

Прайшоўшы медыцынскі агляд, да стала прызыўной камісіі падыходзяць 15-гадовы Георгій і 14-гадовы Роберт Калядзінскія.

— Жадаем быць слесарамі-зборшчыкамі, — заявілі яны.

Камісія задаволіла іх просьбу і залічыла на слясарнае аддзяленне.

Першыя дні прызыву азнаменаваліся новым патокам заяў у рамесленыя вучылішчы. Маладыя патрыёты з палкім жаданнем ідуць у новыя школы. 13 лістапада толькі за першыя дзве гадзіны работы камісіі паступіла 10 заяў.

Сустрэча з кандыдатам

Сустрэча з кандыдатам у дэпутаты абласнога Совета па Капцёўскай выбарчай акрузе № 44 Іванам Якаўлевічам Кульбацкім была назначана на 7 гадзін вечара. Але яшчэ з 5 гадзін у клуб пачалі збірацца выбаршчыкі. Сюды з чырвонымі сцягамі сабраліся рабочыя спіртзавода і соўгаса «Свіслач», калгаснікі і аднаасобнікі вёсак Стацкі, Хамякі і іншых.

Усіх выбаршчыкаў на сустрэчу сабралося каля 400 чалавек. Тав. Кульбацкі расказаў сваім выбаршчыкам аб міжнародным і ўнутраным становішчы Совецкага Саюза, задачах працоўных выбараў і сваю аўтабіграфію. Старшыня калгаса імені Сталіна тав. Ездешка, які выступіў з прамовай, сказаў:

— У час выбараў у панскай Польшчы нашы вёскі не ведалі такога выпадку, каб кандыдат у дэпутаты прыязджаў да сваіх выбаршчыкаў. Мы нават і ў твар не бачылі яго. Безумоўна, што такі дэпутат не мог паказацца да нас, бо ён быў выхадцам з панскіх фабрыкантаў. Наш сёнешні дэпутат тав. Кульбацкі паходзіць з нашага асяроддзя, з сям'і сялян-беднякоў. Зразумела, што ён будзе абаранякь нашы інтарэсы.

Я заклікаю вас у дзень выбараў аддаць свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

— Мы ведаем тав. Кульбацкага,— гаворыць калгаснік сельскагаспадарчай арцелі «Шлях комунізма» тав. Нірэд, — на працягу года па яго рабоце ў якасці сакратара райкома партыі. Калі наведвальнік па якой-небудзь справе звяртаецца да тав. Кульбацкага, ён уважліва выслухае, дасць параду, як наладзіць справу. Я ўпэўнен, што тав. Кульбацкі апраўдае наша давер'е.

Г. Лупсякоў.

Наш дастойны кандыдат

Калгаснікі калгаса «Іскра» вёскі Кавалі, Мала-Берастовіцкага сельсовета, Крынкаўскага раёна, мелі вялікую часць вылучыць свайго кандыдата ў дэпутаты раённага Совета дэпутатаў працоўных. З вялікім ажыўленнем збіраліся калгаснікі на агульны сход. Сталі меркаваць: каго вылучыць кандыдатам? Заміроўскі Александр папрасіў слова. Наступіла цішыня.

— Таварышы!—гаворыць Заміроўскі.—Мы асабліва шчаслівы, маючы права выбіраць сваіх кандыдатаў у дэпутаты мясцовых органаў совецкай улады. Нам трэба выбраць лепшых людзей. Я вылучаю кандыдатам у дэпутаты раённага Совета дэпутатаў працоўных дырэктара Крынкаўскай МТС тав. Цярэнцьева, як добрага і заслужанага чалавека, добрага арганізатара калгаснага руху і арганізатара калгасаў у нашай вёсцы. Тав. Цярэнцьеў нямала паклаў працы на ўмацаванне працоўнай дысцыпліны ў нашым калгасе, і ў цяжкія мінуты для нас, як маладых яшчэ кіраўнікоў, ён заўсёды прыходзіў на дапамогу, вучыў нас.

Выступіўшая калгасніца Кузьма Зіна заявіла:

— Мы з гарачым сэрцам вылучаем кандыдатам у дэпутаты раённага Совета дэпутатаў працоўных тав. Цярэнцьева. Мы, усе калгаснікі, як адзін будзем галасаваць за тав. Цярэнцьева.

Выступіўшыя затым калгаснікі А. В. Канстант, Е. О. Кузьма таксама выказаліся за вылучэнне кандыдатуры тав. Цярэнцьева.

А. Заміроўскі, старшыня калгаса «Іскра», Крынкаўскага раёна.

Лепшых людзей вылучаюць кандыдатамі ў гарадскі Совет

ЛОМЖА. (Па тэлефону ад нашага карэспандэнта). На сходзе рабочых і служачых гарадской электрастанцыі, прысвечаным вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты гарадскога Совета, першым узяў слова слесар Александр Слаеўскі. У сваім выступленні ён заявіў:

—Сёння мы вылучаем лепшых, перадавых людзей кандыдатамі ў дэпутаты гарадскога Совета. Я прапаную вылучыць кандыдатам у Ломжынскі горсовет дырэктара электрастанцыі тав. Борка Віктара Іванавіча. Тав. Борка добра вядомы працоўным Ломжы, як верны, адданы сын народа.

Прапанову Слаеўскага падтрымалі тт. Шыльт, Елін, Чэхмянскі. Агульны сход аднадушна пастанавіў вылучыць кандыдатам у дэпутаты гарадскога Совета тав. В. І. Борка па 18-й выбарчай акрузе.

На гэтым-жа сходзе вылучаны кандыдатамі ў дэпутаты гарадскога Совета машыніст электрастанцыі тав. Рэміішэўскі Чэслаў Феліксавіч і загадчык аддзела прапаганды і агітацыі райкома КП(б)Б тав. Корбут Нікалай Аляксандравіч.

Усяго кандыдатамі ў дэпутаты гарадскога Совета працоўныя Ломжы вылучана 80 чалавек.

Многалюдныя сходы прайшлі таксама на заводзе сельскагаспадарчых машын, ватнай фабрыцы, цагельных заводзе № 4 і ў радзе іншых прадпрыемстваў і ўстаноў горада. У прынятых зваротах рабочыя і служачыя заклікаюць выбаршчыкаў галасаваць на прадстаючых выбарах за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

П. Паўлаў.

Рэгістрацыя кандыдатаў у дэпутаты Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных

АНТАНІНА МІХАЙЛАЎНА ВАЛЧОК

Акруговая выбарчая камісія Алекшыцкай выбарчай акругі № 61 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Антаніну Міхайлаўну Валчок, 1905 года нараджэння, беспартыйную, калгасніцу калгаса імені Леніна.

НІКАЛАЙ АНДРЭЕВІЧ НІШЧЫК

Акруговая выбарчая камісія Берастовіцкай выбарчай акругі № 62 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Нікалая Андрэевіча Нішчыка, 1905 года нараджэння, член ВКП(б) з 1930 года, загадчыка Беластоцкім абласным земельным аддзелам.

МАРЦЭЛІЙ МАЦВЕЕВІЧ НАВОТКА

Акруговая выбарчая камісія Суражскай выбарчай акругі № 67 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Марцэлія Мацвеевіча Навотка, 1893 года нараджэння, беспартыйнага, намесніка дырэктара Беластоцкага горхарчпрома.

ЧЭСЛАЎ ЛАРЫЁНЦЬЕВІЧ КВЯТКОЎСКІ

Акруговая выбарчая камісія Лапскай выбарчай акругі № 68 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Чэслава Ларыёнцьевіча Квятскоўскага, 1906 года нараджэння, беспартыйнага, майстра механічнага цэха Лапскага паравозна-вагонарамонтнага завода.

ПАВЕЛ ФІЛІПАВІЧ БАДУНОЎ

Акруговая выбарчая камісія Сакалкаўскай выбарчай акругі № 69 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Паўла Філіпавіча Бадунова, 1897 года нараджэння, члена ВКП(б) з 1919 года, начальніка Упраўлення Беластоцкай чыгункі.

ВОЙЦЭХ ГРЫГОР'ЕВІЧ ІЧКОЎСКІ

Акруговая выбарчая камісія Бокімскай выбарчай акругі № 70 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Войцэха Грыгор'евіча Ічкоўскага, 1870 года нараджэння, беспартыйнага, селяніна-бедняка вёскі Калышчызна, Пшчалініскага сельсовета, Лапскага раёна.

ВАСІЛІЙ ФРОЛАВІЧ ДАНІЛАЎ

Акруговая выбарчая камісія Пятніцкай выбарчай акругі № 71 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Васілія Фролавіча Данілава, 1899 года нараджэння, члена ВКП(б), старшыню Ломжынскага райвыканкома.

ТЭАДОРА АЛЕКСАНДРАЎНА СІКОРА

Акруговая выбарчая камісія Мястkoўскай выбарчай акругі № 72 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Тэадору Александраўну Сікора, 1899 года нараджэння, беспартыйную, намесніка старшыні Мястkoўскага сельсовета.

АЛЕКСАНДР НІКІФАРАВІЧ ЖУК

Акруговая выбарчая камісія Нарэцкай выбарчай акругі № 73 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Александра Нікіфаравіча Жука, 1902 года нараджэння, беспартыйнага, старшыню Нова-Рудскага сельсовета, Парэцкага раёна.

МАРЫЯ ЛЮДВІГАЎНА ФЛЁР'ЯН

Акруговая выбарчая камісія Снядаўскай выбарчай акругі № 74 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Марыю Людвігаўну Флёр'ян, 1907 года нараджэння, беспартыйную, настаўніцу Александраўскай школы, Клячкоўскага сельсовета, Снядаўскага раёна.

ЦІМАФЕЙ ГРЫГОР'ЕВІЧ МАРОЗАЎ

Акруговая выбарчая камісія Шумаўскай выбарчай акругі № 75 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Цімафея Грыгор'евіча Марозава, 1909 года нараджэння, члена ВКП(б), сакратара Снядаўскага райкома КП(б)Б.

ВЛАДЗІМІР ЗАХАРАВІЧ РАМАНОЎСКІ

Акруговая выбарчая камісія Піскоўскай выбарчай акругі № 76 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Владзіміра Захаравіча Раманоўскага, 1896 года нараджэння, члена ВКП(б).

СЯРГЕЙ САВІЧ БЕЛЬЧЭНКА

Акруговая выбарчая камісія Янаўскай выбарчай акругі № 79 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Сяргея Савіча Бельчэнка, 1902 года нараджэння, члена ВКП(б), начальніка абласнога Упраўлення НКВД БССР.

ЛЮБОЎ ОСІПАЎНА ПРЫТЫЦКАЯ

Акруговая выбарчая камісія Шудзялаўскай выбарчай акругі № 77 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Любоў Осіпаўну Прытыцкую, 1918 года нараджэння, члена ЛКСМБ, старшыню Бабкоўскага сельсовета, Сакалкаўскага раёна.

НІКАЛАЙ ІВАНАВІЧ ГРЫБАЕДАЎ

Акруговая выбарчая камісія Свіслацкай выбарчай акругі № 82 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Нікалая Іванавіча Грыбаедава, 1898 года нараджэння, члена ВКП(б), намесніка старшыні Беластоцкага аблвыканкома.

АННА СЯРГЕЕЎНА МІЛАШЭВІЧ

Акруговая выбарчая камісія Луненскай выбарчай акругі № 85 зарэгістрыравала для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных Анну Сяргееўну Мілашэвіч, 1910 года нараджэння, беспартыйную, калгасніцу калгаса імені Варашылава, Скідзельскага раёна.

КАНДЫДАТЫ Ў ДЭПУТАТЫ БЕЛАСТОЦКАГА АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

Выбаршчыкі Ўсходняй выбарчай акругі № 12, горада Гродна! 15 снежня ўсе як адзін аддавайце свае галасы за Сяргея Іванавіча МАЛЬЦАВА!

★ ★ ★

Сяргей Іванавіч Мальцаў

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

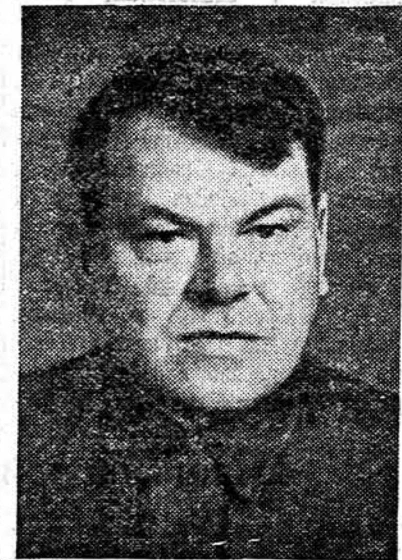
Сяргея Іванавіча Мальцава—старшыню Беластоцкага аблвыканкома—добра ведаюць працоўныя нашай вобласці. У першыя месяцы ўстанаўлення совецкай улады ў заходніх абласцях Беларусі ён па волі партыі прыехаў у Беласток і з усёй шчырасцю і адданасцю большэвіка стаў працаваць на дабро народа, на карысць нашай вялікай соцыялістычнай радзімы.

Сяргей Іванавіч Мальцаў нарадзіўся ў 1895 годзе ў вёсцы Мальцы, Верхашыжэмскага раёна, Кіраўскай вобласці, дзе правёў свае дзяцінства. У гаспадарцы бацькі было каля 5 гектараў пахаці і сенажаці. Пракарміць сям'ю з гэтай зямлі не было магчымасці. Калі сын Сяргей крыху падрос, бацька пачаў прывучаць яго да кавальскай справы. Да 17 год Сяргей працаваў разам з бацькам у кузні.

У вёсцы Мальцы былі палітычныя ссыльныя, якіх царскі ўрад з цэнтра Расіі выслаў за рэволюцыйную дзейнасць. Юнак Сяргей устанавіў з імі цесную дружбу. Яны ўплывалі на яго развіццё, прабудзілі ў ім зацікаўленасць да грамадскага развіцця, да кніг. І кнігі сталі для Сяргея неабходнай патрэбнасцю. Кожную вольную мінуту ён скарыстоўвае на чытанне. Асабліва з вялікай цікавасцю і захапленнем чытае кнігі Льва Талстога, Максіма Горкага, Фрыдрыха Шылера, Чарльза Дарвіна і іншых пісьменнікаў і вучоных.

Калі Сяргею Іванавічу споўнілася 17 год, ён паехаў у г. Омск і паступіў кавалём на завод сельскагаспадарчых машын. Тут, на заводзе, сярод рабочых, яшчэ больш загартоўваецца юнак, пазнае цяготы капіталістычнай эксплаатацыі. Ён любіць працу, але ненавідзіць капіталізм, эксплаатацыю.

У 1915 годзе Сяргея Іванавіча прызываюць у царскую армію. Больш двух год, аж да Кастрычніцкай рэволюцыі, праводзіць ён на фронце, пераносіць пакуты салдацкага жыцця, муштру афіцэраў. Пасля рэволюцыі ён вяртаецца ў сваю вёску і ўключаецца ў актыўную работу па ўмацаванню органаў совецкай улады. У снежні 1917 года ён удзельнічае на губернскім з'ездзе Советаў, у студзені 1918 года выбіраецца членам павятовага выканаўчага камітэта. У гэтым-жа 1918 годзе ў жыцці Сяргея Іванавіча Мальцава адбылася вялікая падзея: ён уступіў у члены вялікай комуністычнай партыі большэвікоў.

З гэтага дня ён становіцца актыўным совецкім работнікам. Яго назначаюць павятовым камісарам па харчоваму забеспячэнню. Ворагі ў той час з усіх бакоў нападалі на маладую Совецкую рэспубліку. У вёсках ішла жорсткая барацьба беднаты з кулацтвам. Кулакі адмаўляліся прадаваць дзяржаве хлеб, хацелі пры дапамозе голаду задушыць Совецкую рэспубліку. Партыя ставіць задачу разграміць ворагаў, зламаць супраціўленне кулацтва. І тав. Мальцаў, як верны сын партыі, не шкадуючы сіл, змагаецца з ворагамі, арганізоўвае вясковую бедната на барацьбу з кулацтвам за хлеб. Хлеб тады рашаў лёс маладой Совецкай рэспублікі.

Павятовым камісарам па харчоваму забеспячэнню тав. Мальцаў працаваў да 1920 года. Потым ён працуе загадчыкам павятовага зямельнага аддзела, 1925—1929 годы— ён старшыня выканаўчага камітэта ў розных паветах.

У 1931 годзе партыя накіроўвае тав. Мальцава на кіруючую совецкую работу ў Горкаўскую вобласць. Тут ён працуе ў радзе раёнаў, па-большэвіцку арганізоўвае калектывізацыю. У 1937 годзе яго накіроўваюць на работу ў БССР. У Беларусі тав. Мальцаў працуе спачатку старшынёй Мінскага райвыканкома, а потым старшынёй оргкамітэта Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР па Гомельскай вобласці. Тав. Мальцаў—дэпутат Вярхоўнага Совета БССР, намеснік старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР. На XVIII з'ездзе яго выбіраюць членам ЦК КП(б)Б.

Характэрнай рысай Сяргея Іванавіча Мальцава з'яўляецца працаздольнасць, чэснасць і прамата. Сяргей Іванавіч Мальцаў вялікую работу дзяржаўнага дзеяча ўмела спалучае з работай над павышэннем сваіх тэарэтычных ведаў. Ён упарта працуе над вывучэннем асноў марксізма-ленінізма, многа чытае мастацкай літаратуры. Амаль кожны дзень ён умее для гэтага вынайсці 2—3 гадзіны без урону для работы па выкананню сваіх непасрэдных абавязкаў. У любы час яго можна застаць у кабінеце ў аблвыканкоме. Да яго прыходзяць рабочыя, сяляне, інтэлігенцыя за вырашэннем разнастайных пытанняў, і кожны атрымлівае поўны і ясны адказ. Тав. Мальцаў чутка і ўважліва адносіцца да наведвальнікаў.

Рабочыя Гродненскага веласіпеднага завода вылучылі Сяргея Іванавіча Мальцава сваім кандыдатам у дэпутаты Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных. Акруговая выбарчая камісія Гродненскай Усходняй выбарчай акругі № 12 зарэгістрыравала тав. Мальцава для балатыроўкі кандыдатам у дэпутаты. Рабочыя Гродненскага веласіпеднага завода ў сваім звароце да выбаршчыкаў Гродненскай Усходняй выбарчай акругі № 12 заклікаюць выбаршчыкаў галасаваць у дзень выбараў — 15 снежня за кандыдатуру Сяргея Іванавіча Мальцава—кандыдата сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

П. Дудо.

Выбаршчыкі Чырвонаармейскай выбарчай акругі № 2, горада Беластока! 15 снежня ўсе як адзін аддавайце свае галасы за Івана Вікенцьевіча РАЖНОЎСКАГА!

★ ★ ★

Іван Вікенцьевіч Ражноўскі

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

У сям'і беззямельнага селяніна—пролетарыя, у вёсцы Маслюкоўшчына, Кубліцкага сельсовета, Ушацкага раёна, у 1903 годзе нарадзіўся Іван Вікенцьевіч Ражноўскі. Бацька яго працаваў муляром, а маці — прачкай. Яшчэ падросткам ён пачаў сваю працоўную дзейнасць на скураным заводзе Зака ў Кублічах.

Вучоба ў сельскай школе прабудзіла ў юнака любоў да кніжак, цягу да ведаў.

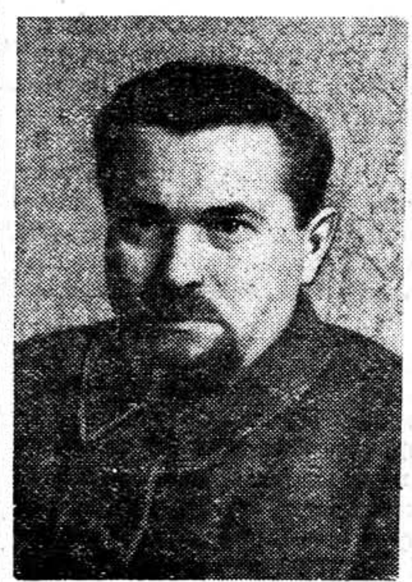
...Звяршылася соцыялістычная рэволюцыя. Народ-гігант пад кіраўніцтвам большэвікоў стаў па-новаму перарабляць жыццё. Моладзь аб'ядналася ў комуністычны саюз, дапамагала будаваць і ўмацоўваць совецкую ўладу. Ініцыятарамі стварэння Кубліцкай комсамольскай арганізацыі былі Іван Ражноўскі і Віктар Жаваранкевіч.

Прыгранічнае становішча мястэчка Кубліч ад комсамольскай арганізацыі патрабавала выключна напружанай работы, высокай пільнасці і рашучасці ў барацьбе з ворагамі рэволюцыі і народа.

Самым небяспечным ворагам быў кантрабандыст, а ўслед за ім цягнуўшыйся шпіён. На варце аховы совецкага рубяжа сталі комсамольцы. Іван Ражноўскі праяўляе энергічную дзейнасць. Гэта прыкметна вылучае яго сярод комсамольцаў і моладзі. У 1921 годзе ён уступае ў рады комуністычнай партыі большэвікоў і цалкам свае жыццё прысвячае вялікай справе соцыялізма.

На працягу трох год ён працуе старшынёй Кубліцкага сельсовета, вызначаецца ўменнем весці барацьбу з парушальнікамі граніцы. За затрыманне трох парушальнікаў Ражноўскі атрымлівае ўзнагароду.

З 1923 па 1926 год тав. Ражноўскі працуе памочнікам ляснічага па палітычнай частцы ва Ушацкім і Расонскім раёнах. З 1926 года тав. Ражноўскі — на кіруючай совецкай рабоце—сакратаром, а з 1928 года — старшынёй Расонскага, Ульскага, Лепельскага і Сіроцінскага раённых выканаўчых камітэтаў; з 1934 па 1938 год— на гаспадарчай рабоце ў Мінску і з 1939 года — зноў на кіруючай совецкай рабоце: загадвае аддзелам аховы здароўя Мінскага абласнога выканаўчага камітэта. З кастрычніка 1939 года працуе ў Беластоцкай вобласці старшынёй Бельскага павятовага выканаўчага камітэта, намеснікам старшыні Беластоцкага аблвыканкома і з 1940 года — старшынёй Беластоцкага гарадскога выканкома.

Выхаваны большэвіцкай партыяй тав. Ражноўскі з радавога фабочага вырас у совецкага дзяржаўнага дзеяча, які інтарэсы народа, комуністычнай партыі, соцыялістычнай дзяржавы ставіць вышэй за ўсё. На практычнай рабоце, у бязлітаснай барацьбе з ворагамі народа, з апартуністычнымі элементамі атрымаў ён большэвіцкую загартоўку і заўсёды праяўляў большэвіцкую стойкасць і рашучасць. Адданасць справе партыі, прынцыповасць і высокая адказнасць за даручаную справу, настойлівасць у выкананні пастаўленых задач—такія яго характэрныя рысы.

За час работы старшынёй Беластоцкага гарадскога выканаўчага камітэта тав. Ражноўскі прыклаў нямала намаганняў у наладжванні дабрабыту горада, комунальнага і прамысловага будаўніцтва.

Высунуты тэкстыльшчыкамі Беластока лозунг ператварыць Беласток у другое Іванава, акрамя непасрэдна вытворчых задач, патрабуе ажыццяўлення раду далейшых мерапрыемстваў у галіне паляпшэння жыллёвай гаспадаркі, дабрабыту і культурнага будаўніцтва горада. Трэба стварыць узорную сетку ўстаноў па ахове мацярынства, дзіцячыя сады, палац піонераў, навукова-тэхнічныя станцыі для дзяцей школьнага ўзросту, добра абсталяваныя бібліятэкі, клубы, спартыўныя станцыі для ўсебаковага фізічнага развіцця працоўных. Усе гэтыя задачы будуць паспяхова ажыццёўлены, калі ў саставе гарадскога Совета будуць людзі з большэвіцкай ініцыятывай.

Тав. Ражноўскага часта можна знайсці схіліўшымся над планам генеральнай рэканструкцыі горада. Гэты план будзе ажыццёўлен: знікнуць вуліцы-тупікі, вуліцы поўцёмныя; будзе пакончана са спадчынай капіталізма — некультурнасцю і антысанітарыяй. Прыгожымі будынкамі ўзнімецца горад, занава створаны большэвікамі.

На перадвыбарчай нарадзе прадстаўнікоў прадпрыемстваў і ўстаноў Чырвонаармейскай акругі стахановец фанернага завода тав. Здравасмыслаў, падтрымліваючы кандыдатуру тав. Рыжноўскага, гаварыў:

— Тав. Ражноўскі, па-першае, рабочы, па-другое, — комуніст, а затым—актыўны совецкі дзяржаўны дзеяч, які робіць усё, каб наш горад ператварыць у квітнеючы, соцыялістычны горад.

Перадвыбарчая нарада ўпаўнаважаных аднадушна падтрымала кандыдатуру тав. Ражноўскага.

Акруговая выбарчая камісія Беластоцкай Чырвонаармейскай выбарчай акругі № 2 зарэгістрыравала тав. Ражноўскага для балатыроўкі ў абласны Совет дэпутатаў працоўных.

На працягу ўсёй сваёй работы, як член комуністычнай партыі большэвікоў, тав. Ражноўскі заўсёды працаваў па-большэвіцку. Не можа быць сумнення, што з'яўляючыся дэпутатам Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных, тав. Ражноўскі з чэсцю апраўдае давер'е выбаршчыкаў горада.

Г. Кузняцоў.

Выбаршчыкі Пшытульскай выбарчай акругі № 49! 15 снежня ўсе як адзін аддавайце свае галасы за Георгія Сямёнавіча МАЛЯРЭВІЧА!

★ ★ ★

Георгій Сямёнавіч Малярэвіч

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

Просты жыццёвы шлях Георгія Сямёнавіча Малярэвіча мала чым адрозніваецца ад жыцця многіх тысяч людзей гераічнага совецкага народа, якім Кастрычніцкая соцыялістычная рэволюцыя прынесла не толькі свабоду, але і магчымасць станавіцца дзяржаўнымі дзеячамі, расці на практычнай рабоце.

Тав. Малярэвіч паходзіць з простай, беднай сялянскай сям'і палескага мястэчка Капаткевічы. Бацька, атрымаўшы невялікую асвету, выбіўся ў фельчары.

Георгій Малярэвіч да 1917 года жыў у бацькоў, вучыўся ў народным вучылішчы. Летам таго-ж года паступіў рамонтным рабочым службы пуці былой Лібава-Роменскай чыгункі. Там-жа ў 1919 годзе ўступіў у комсамольскую арганізацыю. Скора комсамол яго накіроўвае ў ВЧК — орган пролетарскай дыктатуры па барацьбе з контррэволюцыяй і сабатажам. Тут ён працуе да мая 1922 года.

Для совецкай краіны гэты час быў надзвычайна цяжкім. Пасля перанесенага голаду, надзвычайных матэрыяльных нястач, трэба было аднаўляць разбураную народную гаспадарку. Комсамол з ваеннага фронта пераключыўся на працоўны. Тады комсамольца Малярэвіча пасылаюць на дрэваапрацоўчы завод «Спартак» пры станцыі Градзянка. Тут ён працуе станочнікам-фугоўшчыкам і адначасова з'яўляецца арганізатарам і сакратаром комсамольскай арганізацыі. У хуткім часе ён уступае ў кандыдаты партыі, а ў студзені 1924 года — у члены ленінска-сталінскай партыі большэвікоў.

Цэнтральны Камітэт комсамола Беларусі пасылае тав. Малярэвіча на работу інструктарам акруговага камітэта комсамола ў г. Барысаў, дзе ён працуе да 1925 года, да прызыву ў Чырвоную Армію. У арміі скончыў артылерыйскую школу і дэмабілізаваўся са званнем камандзіра ўзвода запасу.

ЦК партыі большэвікоў Беларусі пасылае тав. Малярэвіча ў распараджэнне Мазырскага акруткома партыі, дзе ён працуе на кіруючай партрабоце да восені 1930 года. Адтуль па рашэнню акругкома і ЦК паслан на курсы чырвоных дырэктараў прамысловасці пры Вышэйшым Совеце Народнай Гаспадаркі. Курсы скончыць не давялося, бо ЦК партыі датэрмінова адклікаў на гаспадарчую работу.

У верасні 1939 года тав. Малярэвіч, як камандзір запасу Чырвонай Арміі, быў мабілізаван. 17 верасня ён на чале свайго падраздзялення пераходзіў граніцу былой Польшчы, каб прынесці вызваленне заходне-беларускаму народу. З часцямі Чырвонай Арміі тав. Малярэвіч прайшоў баявым паходам цяперашнія Вілейскую, Баранавіцкую і Беластоцкую вобласці, ачышчаючы заходне - беларускую зямлю ад афіцэрска-асадніцкіх банд.

1 верасня 1940 года тав. Малярэвіч дэмабілізован з Чырвонай Арміі ў запас. Партыя даручыла яму важны гаспадарчы пост — начальніка Беластоцкага абласнога аддзела харчовай прамысловасці—аблхарчпрома. Гэта вялікая і важная работа патрабуе большэвіцкай напорыстасці па арганізацыі і стварэнню харчовай прамысловасці на мясцовых рэсурсах. Да гэтага часу ў вобласці створана два раённых харчовых промкамбінаты ў Ваўкавыску і Парэччы. На 1941 год намячаецца арганізаваць яшчэ 10 такіх камбінатаў па вобласці.

Харчовая прамысловасць у нашай вобласці мае вялікія перспектывы развіцця. У ёй будуць заняты новыя тысячы рабочых.

Жыццё тав. Малярэвіча паказальна тым, што ён усёй страсцю адданы вялікай справе партыі Леніна—Сталіна, верны да канца свайму народу, з гушчы якога выйшаў і вырас да кіруючага ўзроўню. На працягу ўсяго свайго жыццёвага шляху ён чэсна выконваў абавязкі, якія на яго ўскладала большэвіцкая партыя. Няхай гэта была партыйна-палітычная работа, няхай гаспадарчае кіраўніцтва, няхай гэта служба ў Чырвонай Арміі і гарачыя баі з ворагам — усюды тав. Малярэвіч высока трымаў чэсць комуніста-большэвіка.

Выбаршчыкі Пшытульскай выбарчай акругі № 49, Едвабнаўскага раёна, вылучылі Георгія Сямёнавіча Малярэвіча кандыдатам у дэпутаты абласнога Совета дэпутатаў працоўных. На ўсіх сходах выбаршчыкаў Пшытульскай акругі кандыдатура тав. Малярэвіча падтрымана працоўнымі аднадушна. Дастойны кандыдат сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, тав. Малярэвіч апраўдае вялікае давер'е сваіх выбаршчыкаў, як апраўдваў дагэтуль давер'е большэвіцкай партыі, будзе верным слугой народа.

І. Якімовіч.

Выбаршчыкі Бацечкаўскай выбарчай акругі № 24! 15 снежня ўсе як адзін аддавайце свае галасы за Міхаіла Аляксандравіча ГАЛІЦКАГА!

★ ★ ★

Міхаіл Аляксандравіч Галіцкі

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

Калісьці тут, на невялічкай палянцы сярод густога сасновага лесу, стаяла толькі адна хатка лесніка. Праз пару дзесяткаў год тут паявілася яшчэ некалькі леснікоў. Палянка рабілася большай, пашыралася. Пасяляўшыяся людзі раскарчоўвалі кавалак за кавалкам узгоркавую пясчаную зямлю. Праходзілі годы. На палянцы паяўляліся ўсё новыя жыхары. Выраслі будынкі. Так аснавалася вёска Копіск, Беластоцкага раёна.

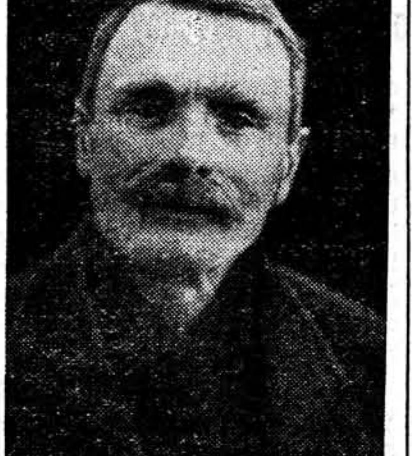
У гэтай вёсцы ў 1880 годзе нарадзіўся Міхаіл Аляксандравіч Галіцкі. Бацька яго меў 5 гектараў усіх угоддзяў. Цяжка жылося Аляксандру Галіцкаму. Ураджай рос такі, што хлеба свайго хапала не больш як на 5 месяцаў у год. Летам працавалі на гаспадарцы, а зімой ішлі ў лес рэзаць дровы.

Калі Міхаілу споўнілася 10 год, ён аднойчы сказаў сваёй мацеры, што хоча вучыцца грамаце.

— З граматы, хлеб не будзеш есці, сынок, — адказала маці. — Трэба бацьку дапамагаць. Ты будзеш вучыцца, а хто-ж на цябе хлеба заробіць?

Так і не ажыццявілася мара Міхаіла. Ён астаўся непісьменным. Жыццё ішло звычайна: улетку апрацоўвалі вузкія загончыкі, а ўзімку хадзілі ў лес рэзаць дровы, ці на іншую работу. Падрос меншы брат. Пачаліся частыя размовы пра раздзел. У Міхаіла з галавы не выходзіла думка, як у далейшым жыць. Але выхаду з цяжкага становішча не было. Ён рашыў шукаць лепшага жыцця за акіянам. Паехаў у Амерыку. Прабыў там год, палову якога хадзіў беспрацоўным.

— Пры царскай уладзе, —успамінае тав. Галіцкі, — многія сотні такіх, як і я, сялян пакідалі свае вёскі і ехалі шукаць лепшага жыцця, але нідзе яго не знаходзілі. Куды-б ні паехаў, куды-б ні пайшоў — усюды аднолькавы малюнак: беспрацоўе, нястача, голад. У Амерыцы я сустракаў многа сялян, прыехаўшых зарабляць грошы, але яны

таксама хадзілі там без работы. І я зноў вярнуўся ў сваю вёску. Падзяліліся з братам. Пры падзеле мне дасталося ўсяго толькі паўтара гектары. Кожнаму вядома, што маючы столькі зямлі, добра жыць не будзеш, удосталь хлеба не пад'ясі.

Жыў Галіцкі з надзеяй на лепшае жыццё. Але чым далей, тым жыццё станавілася цяжэйшым. І асабліва цяжкімі былі апошнія 20 год пры польскіх памешчыках і капіталістах.

— Праўду сказаць, каб яшчэ пажылі так некалькі год, то прышоў-бы канец,—гаворыць тав. Галіцкі.

Вялікія перамены адбыліся ў жыцці Галіцкага ў верасні 1939 года. Чырвоная Армія вызваліла народы Заходняй Беларусі з-пад прыгнёту памешчыкаў і капіталістаў. Лёгка ўздыхнулі беднякі вёскі Копіск.

— Над намі засвяціла сонца шчасця, — з радасцю гаворыць Міхаіл Аляксандравіч. —Такога жыцця мы і чакалі! Скажу проста, я ўсёроўна як з-пад зямлі вышаў. І не толькі я адзін, а такіх тысячы. Да нас прышла наша родная ўлада, якая па-бацькоўску клапоціцца аб працоўным чалавеку.

З прыходам Чырвонай Арміі Міхаіл Галіцкі з сваім сынам Станіславам актыўна ўзяліся за грамадскую работу ў вёсцы. Аднавяскоўцы выбралі Станіслава старшынёй сялянскага камітэта. Зараз Station:

Станіслаў працуе старшынёй Копіскага сельсовета.

На агульным сходзе сяляне вёскі Копіск, як чэснага, адданага совецкай уладзе працаўніка, вылучылі Міхаіла Аляксандравіча Галіцкага кандыдатам у дэпутаты Беластоцкага абласнога Совета дэпутатаў працоўных.

А раней-жа такога бедняка, як Міхаіл Галіцкі, не лічылі за чалавека. Толькі совецкая ўлада прадаставіла працоўным права выбіраць і быць выбранымі ў органы сваёй улады.

— Гэта высокае давер'е, якое вы мне аказваеце, — гаварыў на сходзе Міхаіл Аляксандравіч, — я з чэсцю апраўдаю. У панскай Польшчы з такім палякам-бедняком, як я, зусім не лічыліся. Я буду працаваць, не шкадуючы сіл, каб наша жыццё зрабіць яшчэ лепшым.

Зараз тав. Галіцкі з сваімі сынамі заводзіць гутаркі аб калгасным жыцці.

— У нас многія пагаварваюць,— заўважае Міхаіл Аляксандравіч, — каб у вёсцы арганізаваць калгас. І гэта правільна. Для працоўных сялян і не можа быць іншага шляху, як толькі пайсці ў калгас.

Г. Майскі.

ЗА НОВЫ ЎЗДЫМ ПРАПАГАНДЫСЦКАЙ РАБОТЫ!

В. Малін

Сакратар ЦК КП(б)Б па прапагандзе

Два годы таму назад, 14 лістапада 1938 года, была апублікавана вядомая пастанова ЦК ВКП(б) «Аб пастаноўцы партыйнай прапаганды ў сувязі з выпускам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Выхад у свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» і апублікаванне гістарычнага рашэння ЦК ВКП(б) паслужылі пачаткам новага, нябачанага размаху марксісцка-ленінскай прапаганды ў нашай краіне, далі магутны штуршок для паднящця ўсёй ідэйна-палітычнай работы на новую ступень.

Рашэнне ЦК ВКП(б) з'явілася вынікам неаднаразовых абмеркаванняў Цэнтральным Камітэтам з удзелам прапагандыстаў розных абласных партарганізацый пытання аб мерах паляпшэння справы прапаганды і марксісцка-ленінскага выхавання кадраў.

Справа выхавання нашых кадраў усіх галін работы ў духу марксізма-ленінізма, работа па павышэнню палітычнага і тэарэтычнага ўзроўню членаў партыі, кадраў совецкай інтэлігенцыі непасрэдна вьщякаюць з задач сучаснага этапа социялістычнага будаўніцтва, з тых указанняў, якія таварыш Сталін зрабіў у сваёй прамове на выпуску акадэмікаў Чырвонай Арміі аб ролі кадраў у нашым соцыялістычным будаўніцтве, і з задач, якія таварыш Сталін паставіў на XVIII з'ездзе ВКП(б) у галіне марксісцка-ленінскага выхавання кадраў.

Большэвіцкай партыі, совецкай дзяржаве патрабаваліся і патрабуюцца не проста кадры, якія аўладалі тэхнікай, добра ведаюць тэхніку сваёй справы, але таксама добра арыентыруюцца ў сучасных грамадскіх з'явах, умеюць бачыць унутраную сувязь падзей, глыбока навукова разумеюць лінію партыі, умеюць змагацца за яе, адстайваць, абараняць, праводзіць яе ў жыццё; кадры, ідэйна і палітычна загартаваныя, з шырокім тэарэтычным і навуковым кругазорам.

Стварэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» і пастанова ЦК ВКП(б) аб партыйнай прапагандзе якраз і з'явіліся адказам на важнейшае пытанне, пастаўленае самім ходам соцыялістычнага будаўніцтва.

З выхадам у свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)»—гэтай выдатнай кнігі, створанай пры непасрэдным удзеле таварыша Сталіна, партыя і ўся краіна атрымалі новую магутную ідэйную зброю большэвізма, энцыклапедыю асноўных ведаў у галіне марксісцка-ленінскай тэорыі.

Кароткі курс з'явіўся асновай усёй партыйна-палітычнай асветы ў СССР.

Выхад у свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» і пастанова ЦК партыі ад 14 лістапада 1938 г. ліквідавалі ўтварыўшыйся ў галіне прапаганды да 1938 года шкодны разрыў паміж марксізмам і ленінізмам, паміж ленінізмам, з аднаго боку, дыялектычным і гістарычным матэрыялізмам і гісторыяй партыі— з другога боку. У Кароткім курсе былі з'яднаны ў адно цэлае штучна расчэпленыя састаўныя часткі адзінага марксісцка-ленінскага вучэння.

Выхаванне кадраў стала будавацца на вывучэнні ідэй марксізма-ленінізма, якія глыбока навукова ізложаны ў «Кароткім курсе гісторыі ВКП(б)» і звязаны з гістарычнай асновай. Кароткі курс вызваліў марксісцка-ленінскую літаратуру ад рознага роду спрашчэнняў і вульгарызацыі ў аб'ясненні і тлумачэнні раду важнейшых пытанняў гісторыі нашай большэвіцкай партыі.

Пастанова ЦК ВКП(б) ад 14 лістапада 1938 года ліквідавала саматужніцтва і неарганізаванасць у партыйнай прапагандзе, шкодны разрыў паміж вуснай і друкаванай прапагандай, якія мелі месца да 1938 года. Было ўстаноўлена цэнтралізаванае кіраўніцтва прапагандысцкай работай. Цэнтр цяжару прапаганды пачаў перамяшчацца ў друк. Вывучэнне асноў марксізма-ленінізма пачало будавацца на аснове галоўнага метада, выпрабаванага на вопыце старэйшага пакалення большэвікоў, метада самастойнага вывучэння гісторыі і тэорыі большэвіцкай партыі.

Два годы, прайшоўшыя з часу апублікавання пастановы ЦК ВКП(б) «Аб пастаноўцы партыйнай прапаганды ў сувязі з выпускам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)», унеслі сур'ёзнейшыя змяненні ва ўсё ідэйна-палітычнае жыццё нашай краіны.

За тэтыя два годы партыйныя арганізацыі правялі сур'ёзную работу па перабудове партыйнай прапаганды і аказанню дапамогі нашым кадрам у аўладанні імі марксісцка-ленінскай навукай і павышэнню іх ідэйна-палітычнага і культурнага кругазора.

Кароткі курс выклікаў найглыбейшую цікавасць у кадраў партыйных і непартыйных большэвікоў, ва ўсіх совецкіх людзей да вывучэння гісторыі і тэорыі большэвіцкай партыі. За гэтыя два годы, як ніколі, праявілася велізарнае імкненне нашага народа да вывучэння асноў марксізма-ленінізма, да вывучэння прац Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна. Падцвярджэннем гэтага можа служыць хоць-бы тое, што ў нашай краіне ўсё больш і больш узрастае цікавасць да твораў асновапаложнікаў марксізма-ленінізма і што «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)», выданы на многіх мовах, распаўсюджан тыражом у 17 мільёнаў экземпляраў.

За вывучэнне марксізма-ленінізма, за вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)», як гаварыў тав. Жданаў на XVIII з'ездзе ВКП(б), узяліся мільёны людзей. Асноўныя кадры партыі, кадры совецкай інтэлігенцыі заняты настойлівай, упорнай тэарэтычнай вучобай. У падцвярджэнне гэтага прывядзем некаторыя прыклады.

Па няпоўных даных у Беларусі вывучаюць «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)» і іншыя творы па марксізму-ленінізму больш 175 тысяч кіруючых партыйных, совецкіх, комсамольскіх, гаспадарчых, профсаюзных, гандлёва-кааператыўных і іншых работнікаў, з іх — 50.830 комуністаў і 66.400 комсамольцаў.

У Нараўлянскім раёне Палескай вобласці вывучаюць гісторыю партыі 552 таварышы, з іх комуністаў — 191 чалавек, комсамольцаў — 231, беспартыйнай інтэлігенцыі — 130 чалавек.

У Асіпавіцкім раёне Магілеўскай вобласці сістэматычна працуюць над вывучэннем асноў марксізма-ленінізма 470 таварышоў, з іх — 270 членаў і кандыдатаў партыі, большасць іх заканчваюць вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Трэба адзначыць, што індывідуальная палітычная самаадукацыя кадраў ідзе больш паспяхова і пастаўлена лепш там, дзе кіраўнікі партыйных арганізацый самі нястомна працуюць над усваеннем асноў марксізма-ленінізма і аказваюць канкрэтную дапамогу таварышам, працуючым над павышэннем свайго тэарэтычнага ўзроўню.

У Рагачоўскім раёне Гомельскай вобласці сакратарамі і іншымі кіруючымі работнікамі райкома партыі ў 1940 годзе было праведзена 347 індывідуальных гутарак з самастойна вывучаючымі гісторыю партыі. Сакратар райкома партыі тав. Свердлоў сам вывучыў «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)». Большасць таварышоў з партыйнага актыва вывучаюць паслякастрычніцкі перыяд гісторыі нашай партыі. 75 чалавек ужо закончылі вывучэнне Кароткага курса.

Сакратар тэрытарыяльнай пярвічнай партарганізацыі Старасельскага сельсовета Рагачоўскага раёна тав. Якутовіч сам добра вывучае асновы марксізма-ленінізма і праводзіць індывідуальныя гутаркі з комуністамі, беспартыйнай інтэлігенцыяй, арганізуе для іх лекцыі, кансультацыі. Гэтыя прыклады сведчаць аб тым, што за прайшоўшыя два годы нашым кадрам прывіта найглыбейшая цікавасць і густ да сістэматычнай самастойнай работы над тэарэтычнай кнігай.

Павышэнне тэарэтычнага ўзроўню і агульнакультурнага кругазора становіцца ўсё больш і больш арганічнай патрэбнасцю нашых кіруючых работнікаў, кожнага перадавога совецкага чалавека.

Велізарнае значэнне ў справе перабудовы прапаганды марксізма-ленінізма ў партыйных арганізацыях Беларусі мела і мае пастанова ЦК ВКП(б) ад 16 жніўня 1939 года— «Аб пастаноўцы прапаганды марксізма-ленінізма ў Беларускай ССР, Орлоўскай і Курскай абласцях», у якой ЦК ВКП(б) адзначаў, што галоўны недахоп у пастаноўцы прапаганды марксізма-ленінізма заключаўся ў тым, што абласныя і раённыя партыйныя камітэты не арганізавалі вывучэння «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» усімі кіруючымі кадрамі, у асаблівасці партыйнымі і совецкімі.

У тэтай пастанове ЦК ВКП(б) абавязваў усе партыйныя арганізацыі «пакончыць з практыкай самацёку ў справе палітычнай самаадукацыі комуністаў, унесці больш арганізаванасці ў прапаганду марксізма-ленінізма, арганізаваць вывучэнне асноў марксізма-ленінізма ўсімі кіруючымі кадрамі».

Партыйныя арганізацыі правялі вялікую работу па выкананню гэтых указанняў Цэнтральнага Камітэта партыі. Самастойная работа па павышэнню тэарэтычнага ўзроўню кіруючых работнікаў значна ўзмацнілася.

У Гомельскай вобласці з 53 сакратароў райкомаў і гаркома КП(б)Б закончылі вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» 30 таварышоў, паслякастрычніцкі перыяд гісторыі партыі вывучаюць 13 чалавек. З 78 загадчыкаў аддзелаў і інструктараў райкомаў партыі закончылі вывучэнне Кароткага курса 33 таварышы і 23 вывучаюць паслякастрычніцкі перыяд гісторыі партыі. З 18 першых сакратароў райкомаў і гаркома КП(б)Б 14 таварышоў закончылі вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» і вывучаюць асобныя творы Леніна і Сталіна.

Слабей працуюць над сваёй палітычнай самаадукацыяй кіруючыя работнікі совецкага апарата Гомельскай вобласці. З 109 работнікаў — старшынь выканкомаў і загадчыкаў аддзелаў раённых советаў, пракурораў, работнікаў судоў— толькі 21 закончылі вывучэнне Кароткага курса гісторыі партыі, 32 таварышы вывучаюць паслякастрычніцкі перыяд гісторыі партыі, а 56 затрымаліся на першых раздзелах « Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Таварыш Сталін на XVIII з'ездзе ВКП(б) паставіў важнейшую задачу па паляпшэнню справы марксісцка-ленінскага выхавання членаў партыі і нашых кадраў: «прызнаючы няправільным захапленне гуртковай сістэмай прапаганды і лічачы больш мэтазгодным метад індывідуальнага вывучэння членамі партыі асноў марксізма-ленінізма, сканцэнтраваць увагу партыі на прапагандзе ў друку і арганізацыі лекцыйнай сістэмы прапаганды».

За прайшоўшыя два годы партыйныя арганізацыі Беларусі прарабілі сур'ёзную работу па паляпшэнню пастаноўкі друкаванай прапаганды і лекцыйнай работы, па выкананню ўказанняў Цэнтральнага Камітэта партыі і таварыша Сталіна.

За тэты час у рэспубліканскім і абласным друку было апублікавана звыш 2 тысяч тэарэтычных артыкулаў, лекцый і кансультацый. З гэтай агульнай колькасці артыкулаў 363 напісаны мясцовымі аўтарамі. Гэтыя артыкулы, лекцыі і кансультацыі былі прысвечаны асобным творам Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна, раздзелам і падраздзелам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Вялікая колькасць артыкулаў была апублікавана па пытаннях: аб паступовым пераходзе ад соцыялізма да комунізма, сталінскае вучэнне аб соцыялістычнай дзяржаве, аб старай і новай інтэлігенцыі, па філасофскіх пытаннях, па пытаннях, звязаных з важнейшымі рашэннямі партыі і ўрада, і па іншыя тэмы.

Аднак, трэба сказаць, што ў галіне друкаванай прапаганды да гэтага часу яшчэ не зжыты сур'ёзныя недахопы. Галоўны недахоп заключаецца ў тым, што некаторая частка работнікаў тэарэтычнага фронта баязліва падыходзіць да справы арганізацыі друкаванай прапаганды, праяўляе пэўную коснасць і нерашучасць у гэтай справе, а некаторыя лектары лектарскіх груп хутчэй дадуць згоду прачытаць некалькі лекцый падрад вусна, чым выступіць з адной лекцыяй у друку.

Зразумела, што складанне друкаванай лекцыі — справа больш складаная і цяжкая, чым падрыхтаваць матэрыял для вуснай лекцыі, але-ж у гэтым і заключаецца задача, каб гэтыя цяжкасці пераадолець, падняць яшчэ вышэй справу друкаванай прапаганды.

Перад намі таксама стаіць задача — палепшыць якасць публікуемых артыкулаў, лекцый і кансультацый. На практыцы мелі месца выпадкі, калі змяшчаемыя ў газетах асобныя артыкулы і кансультацыі мясцовых аўтараў былі на невысокім ідэйна-палітычным узроўні і нават з памылкамі па сутнасці пытанняў.

За два годы шырока разгарнулася лекцыйная сістэма прапаганды. Важна адзначыць, як станоўчы рэзультат перабудовы прапагандысцкай работы, тое, што склаліся лектарскія кадры і лектарскія групы пры ЦК КП(б)Б і абкомах партыі. Лектарскія групы становяцца ўсё больш творчымі калектывамі і накапілі ўжо нямалы вопыт работы.

За прайшоўшыя два годы ў Беларусі прачытана 17.253 лекцыі па пытаннях: гісторыі партыі, філасофіі, па творах Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна, аб міжнародным становішчы, па пытаннях, непасрэдна звязаных з практыкай нашай сёнешняй барацьбы за пабудову комунізма, з рашэннямі партыі і ўрада.

Па Магілеўскай вобласці прачытана 3.019 лекцый. Гэтымі лекцыямі абслужана 249.232 чалавекі. Па Мінскай вобласці толькі за 10 месяцаў 1940 года прачытана 1.627 лекцый.

Чытаемыя лекцыі, як правіла, дастаткова падрыхтоўваюцца лектарамі і задавольваюць слухачоў, праходзяць на высокім ідэйна-палітычным узроўні. Гэтаму садзейнічае тое, што ў лектарскіх групах зараз больш сістэматычна наладжана папярэдняе абмеркаванне лекцый і праверка ступені падрыхтаванасці лектара да чытання лекцый.

Трэба адзначыць, што апрача штатных лектараў лектарскіх груп да чытання лекцый партыйныя арганізацыі сталі больш прыцягваць кваліфікаваных работнікаў ВНУ, навуковыя сілы: прафесараў, акадэмікаў. Многія кіруючыя партыйныя работнікі — сакратары райкомаў партыі — пачалі самі чытаць лекцыі.

Асобна неабходна спыніцца на пытанні аб арганізацыі платных лекцый. У рашэнні ЦК ВКП(б) ад 14 лістапада 1938 года было ўказана: «Увесці ў практыку арганізацыю адкрытых лекцый з невялікай платай за наведванне». Да чэрвеня 1940 года чытанне платных лекцый у раёнах і абласцях БССР амаль не праводзілася. Тут таксама, як і ў галіне друкаванай прапаганды, была праяўлена вядомая нерашучасць. І толькі пасля ўказання ЦК ВКП(б) аб пераходзе, як правіла, да наладжвання платных лекцый партыйныя арганізацыі падышлі ўшчыльную да вырашэння гэтай задачы. За апошнія тры месяцы ў Беларусі прачытана 599 платных лекцый.

Вопыт арганізацыі і правядзення платных лекцый паказвае, што яны маюць вялікую перавагу перад лекцыямі няплатнымі. Наведваюць платныя лекцыі таварышы, якія зацікаўлены ў гэтых лекцыях. Самі платныя лекцыі з'яўляюцца выражэннем зацікаўленасці кадраў да справы павышэння свайго тэарэтычнага і культурнага кругазора. Платныя лекцыі больш садзейнічаюць развіццю самастойнай работы над кнігай, і таму яны з'яўляюцца дзейсным сродкам павышэння якасці пастаноўкі прапаганды марксізма-ленінізма.

Вось, напрыклад, у Стрэшынскім раёне Гомельскай вобласці на лекцыях, якія праводзіліся бясплатна, прысутнічала звычайна не больш 35—50 чалавек, а платныя лекцыі наведваюць у сярэднім 100--120 чалавек.

У Бярэзінскім раёне Магілеўскай вобласці на лекцыі сакратара райкома КП(б)Б тав. Рахуба на тэму «Ленінска-сталінскае вучэнне аб дзяржаве» прысутнічала 158 чалавек, тады як да гэтага бясплатныя лекцыі наведвала 50—60 чалавек.

У Хойніцкім раёне Палескай вобласці на платнай лекцыі на тэму «Утварэнне і развіццё СССР», якую чытаў лектар аддзела прапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б тав. Хейфец 31 кастрычніка 1940 года, прысутнічала 450 чалавек. На лекцыю прыехалі настаўнікі, медыцынскія работнікі, старшыні калгасаў 10 сельсоветаў раёна. Лектару было задана 22 пытанні.

Вялікая работа праведзена па наладжванню лекцыйнай работы ў заходніх абласцях БССР. Лектарскія групы абкомаў КП(б)Б заходніх абласцей зараз ужо вядуць сістэматычную лекцыйную работу. Да гэтай работы прыцягваюцца таксама няштатныя лектары. У Беластоцкай вобласці для польскага насельніцтва арганізаваны і праводзяцца лекцыі на польскай мове.

Поспех платных лекцый у многім залежыць ад арганізацыі, ад увагі з боку партыйных арганізацый да гэтай важнейшай справы.

Вось адзін з шматлікіх прыкладаў добрай арганізацыі платнай лекцыі. У Рагачоўскім раёне Гомельскай вобласці райком партыі наметаў правесці 26 кастрычніка 1940 года платную лекцыю на тэму «Асноўныя рысы марксісцка-дыялектычнага метада». Лекцыю было даручана прачытаць лектару аддзела прапаганды і агітацыі ЦК КП(б)Б тав. Элімелаху. Райком КП(б)Б за 7 дзён да лекцыі прыступіў да яе папулярызацыі. Было прадана 220 білетаў. Усе таварышы, купіўшыя білеты, прысутнічалі на лекцыі, у тым ліку і сакратары райкома партыі. Лекцыя пачалася ў назначаны час. Лектару было задана 8 пытанняў.

Але ёсць і такія прыклады, калі асобныя раённыя камітэты партыі ўдзяляюць недастатковую ўвагу арганізацыі платных лекцый. У выніку гэтага мелі месца зрывы платных лекцый у Копыльскім, Бягомльскім, Халопеніцкім, Лагойскім раёнах Мінскай вобласці, Кіраўскім, Прапойскім, Чаускім раёнах Магілеўскай вобласці.

У Ганцэвіцкім раёне Пінскай вобласці 9 кастрычніка праводзілася платная лекцыя. Да 8 гадзін вечара таварышы, купіўшыя білеты, прышлі на лекцыю. Намеснік загадчыка аддзела прапаганды і агітацыі райкома партыі тав. Суранава рашыла папярэдне правесці паўторную праверку білетаў ва ўсіх прысутных з мэтай высніць, ці не «прабраўся» хто ў зал без білета. Замест пачатку лекцыі ў назначаны час ішла праверка білетаў. Лекцыя пачалася са спазненнем на гадзіну. Продаж білетаў на лекцыю праводзіўся і пасля яе пачатку.

У Смаргоньскім раёне Вілейскай вобласці аб адной з лекцый была вывешана аб'ява—«Адбудзецца даклад аб міжнародным становішчы, іграе духавы аркестр, адбудуцца танцы».

Сур'ёзным недахопам у змесце лекцыйнай работы з'яўляецца тое, што тэматыка лекцый у лектарскіх групах абкомаў і гаркомаў партыі будуецца без дастатковага ўліку запатрабаванняў нашых кадраў на лекцыі, у выніку чаго не зжыт яшчэ разрыў паміж пастаноўкай лекцыйнай работы і самастойнай работы таварышоў над павышэннем свайго тэарэтычнага і культурнага кругазора. Лекцыйная работа павінна быць яшчэ больш расшырана, бо пакуль яшчэ чытаецца недастаткова лекцый на папулярныя тэмы для малападрыхтаваных таварышоў.

Слаба яшчэ расшырана тэматыка лекцый па пытаннях эканомікі, гісторыі СССР, культуры, літаратуры, прыродазнаўства.

Лектарскія групы не зжылі і той недахоп, што лекцыі арганізуюцца без дыферэнцыраванага падыходу, без уліку ўзроўню падрыхтоўкі таварышоў, якім чытаюцца лекцыі.

Неабходна таксама ўстанавіць кантроль за якасцю лекцый, чытаемых як штатнымі, так і няштатнымі лектарамі.

У Калінкавіцкім раёне Палескай вобласці прапагандыст тав. Борухаў прачытаў 50 лекцый на тэму «Аб перажытках капіталізма ў сазнанні людзей». Змест лекцыі тав. Борухава ніхто не правяраў, таксама ніхто не выправіў назву тэмы лекцыі, якую трэба было назваць: «Аб ліквідацыі перажыткаў капіталізма ў сазнанні людзей».

Трэба таксама звярнуць увагу і на настойлівую неабходнасць павышэння кваліфікацыі і навуковатэарэтычнай падрыхтоўкі лектарскіх кадраў і ўсіх прапагандысцкіх работнікаў. Гэта неабходнасць вынікае з таго, што перад работнікамі партыйнай прапаганды стаяць яшчэ больш складаныя задачы па падняццю яе на ўзровень патрабаванняў, якія ставяць перад намі партыя, Цэнтральны Камітэт ВКП(б) і асабіста таварыш Сталін.

Прайшоўшыя два годы азнаменаваліся карэннымі змяненнямі ў характары і напрамку выкладання марксісцка-ленінскай навукі ў нашых вышэйшых навучальных установах. Тысячы юнакоў і дзяўчат упорна і настойліва авалодваюць вышынямі навукі не толькі па сваёй спецыяльнасці, але і марксісцка-ленінскай навукай, якая абавязкова для ўсіх партыйных і непартыйных большэвікоў.

Прыемна адзначыць, што ў ВНУ ў нас выраслі таксама выкладчыцкія кадры.

Партыйныя арганізацыі прарабілі значную работу па наладжванню кантроля над палітычнай самаадукацыяй членаў партыі і нашых кадраў і аказанню дапамогі ім у самастойнай рабоце шляхам кансультацый, гутарак, арганізацыі вячэрніх школ, семінараў, універсітэтаў выходнага дня, нарад па абмену вопытам работы.

Райкомы, гаркомы і абкомы партыі часцей сталі абмяркоўваць на сваіх пасяджэннях пытанні прапагандысцкай работы.

У Нараўлянскім раёне Палескай вобласці за прайшоўшыя два годы было праведзена 134 групавыя кансультацыі, 600 індывідуальных гутарак на тэарэтычныя тэмы, 42 нарады па абмену вопытам таварышоў, якія самастойна вывучаюць гісторыю партыі. У 22 пярвічных партарганізацыях праведзена праверка пастаноўкі партыйнай прапаганды.

Навагрудскі райком КП(б)Б Баранавіцкай вобласці па сутнасці кіруе партыйнай прапагандай. У раёне з 203 настаўнікаў 150 самастойна вывучаюць асновы марксізма-ленінізма, 70 чалавек займаюцца ў гуртках па сярэдняму звяну.

У Гомельскай вобласці за гэты час праведзена 2.060 групавых кансультацый, на якіх прысутнічала 29.015 чалавек, 13.260 чалавек атрымалі індывідуальныя кансультацыі.

У Слуцкім раёне Мінскай вобласці арганізаваны тры лекторыі для таварышоў, самастойна працуючых над сабой. У гэтых лекторыях вучацца 224 чалавекі.

Аднак трэба сказаць, што ў гэтай справе не зжыты яшчэ многія недахопы. Возьмем для прыкладу універсітэты выхаднога дня, арганізаваныя ў гарадах Мінску і Барысаве. Састаў слухачоў гэтых універсітэтаў выхаднога дня вельмі разнастайны, з рознай падрыхтоўкай. У саставе слухачоў Мінскага універсітэта выхаднога дня мала партыйных работнікаў. Сярод слухачоў можна сустрэць і інжынера, і сакратара-машыністку, і выкладчыка, маючага вышэйшую асвету, і таварыша, які не мае нават пачатковай асветы.

Семінарскія заняткі ва універсітэтах выхаднога дня як належыць не арганізаваны, не наладжана індывідуальная кансультацыя. Часта мяняюцца лектары, не замацаван пастаянны састаў лектараў для гэтых універсітэтаў.

Або вось другі прыклад. У Пінскай вобласці на семінары прапагандыстаў у ліпені 1940 года была прачытана лекцыя па другому падраздзелу IV раздзела «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)», а таварыскае субяседванне па гэтай тэме было праведзена праз тры месяцы, гэта значыць у кастрычніку 1940 года.

Неабходна звярнуць увагу таксама на тое, каб павысіць якасць індывідуальных і групавых гутарак, паколькі вялікая колькасць гэтых гутарак, а таксама і кансультацый носяць фармальны, шкалярскі характар, яны часта праводзяцца толькі для бліра, для праформы, дрэнна арганізуюцца, у змесце іх адчуваецца акадэмізм, абстрактнасць. Партыйныя арганізацыі ўсімі сродкамі павінны стварыць нецярпімыя адносіны да акадэмізма, голай абстрактнасці ў прапагандысцкай рабоце.

А ёсць яшчэ кансультанты, лектары, прапагандысты і іншыя кіруючыя работнікі, якія выступаюць па пытаннях тэорыі і гісторыі партыі, а самі добра не ведаюць раёна, завода, калгаса, установы, дзе яны выступаюць. Гэтыя таварышы не звязваюць тэарэтычныя пытанні з жыццём раёна, завода, калгаса, установы, не будуюць тэарэтычныя раз'ясненні на вострых, паказальных прыкладах, мясцовых фактах, што апрача шкоды справе нічога прынесці не можа.

Праведзеная за прайшоўшыя два годы работа па перабудове партыйнай прапаганды—гэта толькі пачатак вялікай работы ўсёй партыі, усіх партыйных арганізацый па марксісцка-ленінскаму выхаванню членаў партыі, кадраў партыі і дзяржавы, усяго совецкага народа, далейшаму ўмацаванню маральна-палітычнага і ідэйнага адзінства совецкага народа.

Прадстаіць яшчэ многа зрабіць для таго, каб поўнасцю выканаць пастанову XVIII з'езда ВКП(б), рашэнні ЦК ВКП(б) і ўказанні таварыша Сталіна па ўзняццю справы партыйнай прапаганды і марксісцка-ленінскага выхавання членаў партыі, партыйных і непартыйных большэвікоў.

Перад работнікамі партыйнай прапаганды стаіць яшчэ многа нявырашаных задач. Нельга супакойвацца на дасягнутым і «спачываць на лаўрах».

Нашы шырокія кадры настойліва, глыбока і старанна займаюцца сваёй самаадукацыяй.

У нашым народзе шырока разгарнуўся выдатны рух за аўладанне тэарэтычнымі ведамі, культурай, які ўскалыхнуў усе нашы кадры. І ўсё-ж сустракаюцца людзі, якія і зараз яшчэ бесклапотна адносяцца да ліквідацыі сваёй тэарэтычнай адсталасці, праяўляюць саманадзейнасць і ўпорна пакуль не жадаюць рухацца ўперад у сваім развіцці. Ясная справа, што яны тым самым наносяць несумненную шкоду той справе, якой яны кіруюць, за якую адказваюць.

Трэба па-сапраўднаму ўзняць грамадскую і партыйную думку супроць тых, якія не працуюць над сабой, не вывучаюць сістэматычна асноў марксізма-ленінізма.

У партыйных арганізацыях трэба яшчэ вышэй падняць суровую партыйную крытыку людзей, якія не выконваюць прамых патрабаванняў статута ВКП(б) аб няспыннай рабоце над сабой кожнага члена вялікай партыі Леніна—Сталіна. У гэтым заключаецца адна з надзённых задач у галіне партыйнай прапаганды.

Нельга мірыцца з такімі фактамі, напрыклад, калі інструктар оргінструктарскага аддзела Віцебскага гаркома партыі т. Хашкоўскі, як ён сам заявіў, не працуе над сабой і абмяжоўваецца толькі праглядам газет.

У Асвейскім раёне Віцебскай вобласці з 129 таварышоў, самастойна працуючых над сабой, 92 чалавекі затрымаліся на першых раздзелах «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» і да гэтага часу топчуцца на месцы.

Бесклапотна адносіцца да работы над сабой інструктар Давід-Гарадоцкага райкома партыі Пінскай вобласці т. Каган. Калі ў яго запыталі: «Што такое дзяржава?», то ён не мог талкова расказаць і адказаў: «Дзяржава—гэта тэрыторыя, на якой размешчана даная дзяржава ў пэўных граніцах».

(Працяг на 4-й стар.).

ЗА НОВЫ ЎЗДЫМ ПРАПАГАНДЫСЦКАЙ РАБОТЫ!

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.).

Аб бесклапотнасці да павышэння сваіх тэарэтычных і палітычных ведаў дырэктара МТС тав. Егорава і дырэктара лесазавода т. Клыго (Целеханаўскі раён Пінскай вобласці) і аб іх палітычнай непісьменнасці сведчыць такі факт. Тав. Егораў у тутарцы запытаў у дырэктара лесазавода т. Клыго: «Як ты сябе лічыш—матэрыялістам ці ідэалістам?». Дырэктар лесазавода тав. Клыго адказаў: «Што вы! эразумела, ідэалістам, матэрыялістам я ніколі не быў і ніхто мяне ў гэтым не абвінавацць» (??). Тады дырэктар МТС т. Егораў яму сказаў: «Асабліва не хваліся, бо часта і ты думаеш, як дастаць карову, парасё, матэрыялізм табе яшчэ ў многім перашкаджае» (??).

Тав. Свірыдаў—старшыня выканкома Горацкага райсовета Магілёўскай вобласці за апошнія паўтара года не прачытаў ні адной кнігі, хоць, як гаворыць т. Свірыдаў, у яго ёсць свая бібліятэка.

Трэба да канца ліквідаваць такія бескланотныя, пагардлівыя, невуцкія адносіны некаторай часткі нашых работнікаў да свайго тэарэтычнага і культурнага росту.

Перад работнікамі партыйнай прапаганды стаіць неадкладная задача—узняць якасць усіх форм прапагандысцкай работы, у прыватнасці работу гурткоў, якіх у Беларусі зараз налічваецца 1582. Недахоп тут заключаецца ў тым, што многія з гэтых гурткоў арганізаваны без уліку ўзроўню падрыхтоўкі таварышоў, пабудаваны не ў адпаведнасці з дыферэнцыраваным характарам вывучэння «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» нізавым, сярэднім і вышэйшым звяном кадраў.

Перад работнікамі партыйнай прапаганды стаяць вялікія задачы па ўсямернаму расшырэнню і паглыбленню прапагандысцкай работы.

«Кароткі курс гісторыі ВКП(б)»—гэта аснова ўсёй нашай тэарэтычнай і прапагандысцкай работы, аснова далейшага ідэйна-палітычнага выхавання кадраў, усіх грамадзян совецкага грамадства. Дапамагаючы кадрам авалодваць асновамі марксізма-ленінізма, работнікі прапаганды павінны не забываць, што гэтым яны далёка не вычэрпваюць сваіх задач. Трэба ісці ўперад, паколькі кожнаму работніку жыццё прад'яўляе высокія патрабаванні. Перад намі стаяць грандыёзныя задачы па будаўніцтву комуністычнага грамадства, і, каб паспяхова іх ажыццяўляць, кожны член партыі, кожны наш работнік павінен быць адукаваным, высока культурным, палітычна развітым чалавекам. Многія тысячы людзей у нашай краіне глыбока, нястомна і з натхненнем працуюць над павышэннем свайго тэарэтычнага кругазора. Многія таварышы ўжо закончылі вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Так, напрыклад, толькі сярод членаў партыі і комсамольцаў Беларусі 9.000 чалавек ужо закончылі вывучэнне «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Гэтым таварышам трэба дапамагчы рухацца далей, пачаць сур'ёзнае вывучэнне твораў Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна, няспынна расшыраць свой ідэйна-палітычны і культурны кругазор.

У нашай краіне для ўсяго совецкага народа створаны неабмежаваныя магчымасці да ўсебаковага развіцця і асветы.

Таварыш Сталін на XVIII з'ездзе ВКП(б) гаварыў: «Мы хочам зрабіць усіх рабочых і ўсіх сялян культурнымі і адукаванымі, і мы зробім гэта з цягам часу».

Гэтую задачу работнікі прапаганды абавязаны няўхільна праводзіць у жыццё. Нашы кадры—перадавыя прадстаўнікі сучаснага чалавецтва—абавязаны быць самымі адукаванымі, самымі культурнымі, не спыняцца на дасягнутым, а няспынна расшыраць сваю асвету, сваю тэарэтычную падрыхтоўку, авалодваць усёй сумай ведаў, накопленых чалавецтвам.

Уладзімір Ільіч Ленін нас вучыць, што «Комуністам стаць можна толькі тады, калі ўзбагаціш сваю памяць веданнем усіх тых багаццяў, якія выпрацавала чалавецтва» (Ленін. Збор твораў, т. XXV, стар. 388).

Тав. Молатаў у дакладзе на XVIII з'ездзе ВКП(б) паказаў вялікае значэнне мінулых і сучасных культурных заваяванняў для будаўніцтва комунізма. Тав. Молатаў тварыў: «Комунізм на-сваёму пераправярае ўсе гэтыя каштоўнасці і дасягненні,—але не ў інтарэсах вярхушкі грамадства, а ў інтарэсах усяго народа і чалавецтва. Трэба, не шкадуючы сіл, вывучаць культурную спадчыну. Трэба ведаць яе ўсур'ёз і глыбока, трэба скарыстаць усё, што даў капіталізм і папярэдняя гісторыя чалавецтва, і з цаглін, створаных працай людзей на працягу многіх вякоў, будаваць новы будынак,—выгодны для жыцця народа, прасторны, поўны святла і сонца».

Работнікі партыйнай прапаганды павінны цвёрда памятаць, што быць прапагандыстам ідэй Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна — гэта самая пачотная для комуніста справа. Накоплены за прайшоўшыя два годы вопыт перабудовы прапагандысцкай работы партыйныя арганізацыі і работнікі прапаганды павінны цалкам скарыстаць, памножыўшы з новай энергіяй і сілай змагацца за вырашэнне вялікіх задач па выхаванню кадраў партыі і дзяржавы, па выхаванню совецкага народа ў духу марксізма-ленінізма, у духу бязмежнай адданасці нашай соцыялістычнай радзіме, вялікай справе партыі Леніна—Сталіна, у духу бязмежнай адданасці правадыру і настаўніку нашаму таварышу Сталіну.

Нарада бібліятэчных работнікаў заходніх абласцей БССР, якая адбылася 15 лістапада ў Беластоку.

Фота А. Сапіра.

Нарада абароннага актыва горада Беластока

Асоавіяхім — апора мірнай працы і абароны СССР. Такі дэвіз работы Асоавіяхіма — этага самага масавага добраахвотнага абароннага таварыства.

Асоавіяхімаўская арганізацыя горада Беластока створана нядаўна. А на сённяшні дзень мы маем па Беластоку 144 пярвічных асоавіяхімаўскіх арганізацыі з 4786 членамі. Адразу-ж разгарнулася абаронная работа на прадпрыемствах і ва ўстановах, якой ахвотна займаюцца працоўныя. Да гэтага часу у горадзе падрыхтавана 1982 значкісты «Гатоў да проціпаветранай абароны», падрыхтавана 79 інструктараў проціпаветранай абароны, рыхтуецца яшчэ 80 чалавек. На абаронныя тэмы прачытана 84 лекцыі, якія праслухалі каля 6 тысяч слухачоў.

Разам з Асоавіяхімам вялікую работу вядзе таварыства Чырвонага Крыжа. У 84-х пярвічных арганізацыях Чырвонага Крыжа Беластока налічваецца 6049 членаў. Падрыхтавана 1389 значкістаў ГСА («Гатоў да санітарнай абароны») 1-й ступені, 95 значкістаў 2-й ступені, у школах падрыхтавана 600 значкістаў «Будзь гатоў да санітарнай абароны» (БГСА).

У горадзе створана 89 фізкультурных гурткоў, у якіх займаецца 3170 чалавек. Нормы на значок «Гатоў да працы і абароны» 1-3 ступені здаюць 1680 чалавек.

Пытанню паляпшэння абароннай работы, перабудовы ваеннага абучэння ў арганізацыях Асоавіяхіма была прысвечана нарада абароннага актыва горада Беластока, якая адбылася 13 лістапада. Нараду адкрыў загадчык ваенным аддзелам гаркома партыі тав. Гудзееў. Прадстаўнік Цэнтральнага Совета Асоавіяхіма БССР маёр тав. Баеджан выступіў з цікавым дакладам аб перабудове работы ў арганізацыях Асоавіяхіма. Зараз уся ваенная падрыхтоўка членаў Асоавіяхіма будзе пабудавана на сістэме каманд і груп. Гэта перабудова змяняе ў сабе вялікія дзяржаўныя інтарэсы. Сапраўдная мабілізацыйная гатоўнасць нашага народа — гэта добрая ваенная падрыхтоўка ўсіх грамадзян. Ствараннем сваіх каманд і груп Асоавіяхім будзе сапраўды якаснай падрыхтоўкі рэзерваў для Чырвонай Арміі.

Аб велізарным значэнні гэтых мерапрыемстваў сказаў у сваім выступленні на нарадзе старшыня пярвічнай Асоавіяхімаўскай арганізацыі трэста кінофікацыі тав. Фрыдман.

— Калі мы перабудуем усю ваенную падрыхтоўку ў Асоавіяхіме на новай сістэме,—гаворыць тав. Фрыдман, — мы тым самым створым моцную абарону, аб якую разаб'юцца ўсе дамаганні нашых знешніх ворагаў.

Інструктар палітаддзела Беластоцкай чыгункі тав. Цодзікаў гаварыў, што гарадская арганізацыя Асоавіяхіма Беластока зусім адарвана ад пярвічных арганізацый чыгуначнага вузла. А між тым гэтыя арганізацыі — іх налічваецца каля 13 — вядуць не малую работу. — Нам трэба дабіцца, — гаворыць тав. Цодзікаў, — каб кожны працоўны рэальна бачыў вялікую карысць і важнасць работы Асоавіяхіма.

З цікавай прамовай выступіў загадчык ваенным аддзелам гаркома партыі тав. Гудзееў, які расказаў пра абаронную работу ў Беластоку. Ён заклікаў абаронны актыў прыкласці ўсе намаганні, каб ажыццявіць вялікую перабудову работы асоавіяхімаўскай арганізацыі. Пачотная задача асоавіяхімаўцаў зараз — весці палітычна-масавую работу на выбарчых участках, каб забяспечыць перамогу блока комуністаў і беспартыйных на выбарах у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных.

З прамовамі выступілі таксама работніца 32-й ваціннай фабрыкі тав. Сіокевіч і старшыня гаркома Чырвонага Крыжа тав. Калініцкая.

Нарада прыняла зварот да ўсіх членаў Асоавіяхіма Беластоцкай вобласці. На нарадзе прысутнічала каля 500 чалавек.

АНГЛА-ГЕРМАНСКАЯ ВАЙНА

Англійскія паведамленні

ЛОНДАН, 16 лістапада. (ТАСС). Афіцыяльна паведамляецца, што налёты германскай авіяцыі на Англію ў ноч на 16 лістапада былі больш інтэнсіўнымі і працяглымі, чым у папярэднія ночы. Дзеянні англійскай абароны прымусілі непрыяцельскія самалёты трымацца на такой вышыні, якая рабіла немагчымай дакладнасць бамбардыроўкі. Ва многіх пунктах Лондана скінуты фугасныя і запальваючыя бомбы, якія прычынілі значны ўрон жылым дамам, магазінам і ўстановам. Сярод насельніцтва налічваюцца забітыя і раненыя.

Агульная колькасць непрыяцельскіх самалётаў, знішчаных 15 лістапада—20. Два англійскіх знішчальнікі загінулі. Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што ў ноч на 16 лістапада германскія самалёты падвергнулі Лондан найбольш жорсткай за ўвесь час вайны бамбардыроўцы. У налёце на сталіцу і яе ваколіцы прымала ўдзел, відавочна, каля 500 непрыяцельскіх бамбардыроўшчыкаў. Значныя пашкоджанні прычынены будынкам.

Англійскія самалёты ў ноч на 16 лістапада падвергнулі інтэнсіўнай бамбардыроўцы докі, нафтаперагонныя заводы і іншыя аб'екты ў Гамбургу. Паміма гэтага, бамбардыраваны аэрадромы на акупіраванай непрыяцелем тэрыторыі, а таксама порты, размешчаныя па другі бок Ла-Манша.

Амерыканскія паведамленні

НЬЮ-ЙОРК, 16 лістапада. (ТАСС). Газета «Нью-Йорк таймс» паведамляе, што ўчора позна ўвечары германская авіяцыя бамбардыравала, па меншай меры, 30 гарадоў, размешчаных у розных частках Англіі.

Агенцтва Асошыэйтэд Прэс перадае, што сёння раніцой звыш 100 германскіх самалётаў прадпрынялі новы налёт на Лондан. У выніку налёта разбуран адзін з гарадскіх кварталаў. Мяркуюць, што ў горадзе ўзнікла вялікая колькасць пажараў. Чалавечыя афяры вялікія.

Агенцтва Юнайтэд Прэс перадае, што ў налёце германскай авіяцыі на Ковентры, меўшым месца ў ноч на 15 лістапада, прымала ўдзел каля 500 самалётаў. Указваецца, што гораду прычынен надзвычайна вялікі матэрыяльны ўрон. Пашкоджаны газавыя і водаправодныя магістралі, а таксама электрычныя кабелі. Ва многіх месцах у выніку бамбардыроўкі цяжка вызваць, дзе папярэдне знаходзіліся вуліцы і стаялі дамы. Агенцтва ўказвае, што згодна агульнай думкі Ковентры настолькі разбураны, што горад па сутнасці павінен будавацца занава.

Вайна паміж Грэцыяй і Італіяй

НЬЮ-ЙОРК, 16 лістапада. (ТАСС). Па паведамленню агенцтва Юнайтэд Прэс, прадстаўнік грэчаскага ўрада абвергнуў паведамленне аб тым, што італьянцы пачалі наступленне па ўсяму фронту грэка-албанскай граніцы.

АФІНЫ, 16 лістапада. (ТАСС). У паведамленні вярхоўнага камандавання грэчаскай арміі, апублікаваным увечары 15 лістапада, гаворыцца, што на ўсім фронце працягваліся ажыўленыя дзеянні пяхоты, артылерыі і авіяцыі. Грэкамі захоплена каля 700 палонных, 10 гармат. У паветраных баях збіта тры італьянскіх самалёты. Два грэчаскія самалёты не вярнуліся на свае базы. Авіяцыя праціўніка беспарадкава бамбардыравала гарады і вёскі ўнутры краіны.

НЬЮ-ЙОРК, 16 лістапада. (ТАСС). Агенцтва Асошыэйтэд Прэс паведамляе, што англічане перакінулі на востраў Крыт значную колькасць войск, павялічылі колькасць цяжкай артылерыі і абаронных збудаванняў.

Італьянцы бамбардыравалі востраў Крыт пасля яго акупацыі англічанамі. Мяюцца афяры. Па паведамленню агенцтва Юнайтэд Прэс, грэчаскія войскі знаходзяцца на адлегласці адной мілі ад Корыцы, пагражаючы дарозе, якая ідзе на поўдзень да Бораве і порта Саранда (Санты-Кваранта).

Згодна звестак, якія паступаюць з Охрыда, грэчаская артылерыя абстрэльвае Корыцу. Зараз 23 і раніца звыш 70 італьянцаў. Шэсць англійскіх і грэчаскіх самалётаў бамбардыравалі Валону і Дураца. 15 італьянскіх бамбардыроўшчыкаў бамбардыравалі ўзбярэжжа Іонічскага мора, узбярэжжа Карынфскага заліва, Афіны і Паргу. Пашкоджанні і афяры нязначныя.

Згодна камюніке камандавання англійскіх ваенна-паветраных сіл у Грэцыі англійскія самалёты бамбардыравалі італьянскую транспартную калону ў раёне Корыцы.

Па паведамленню з Сафіі, афінскае радыё аб'явіла, што грэчаскія войскі акружылі Корыцу.

У адзін з албанскіх портаў прыбылі тры новыя параходы з італьянскімі войскамі.

* * *

БЕЛГРАД, 16 лістапада. (ТАСС). Газета «Врэме» паведамляе, што ў Афінах жыццё ідзе ўпаўне нармальна, чаго не назіраецца, напрыклад, у Салоніках. Урад звярнуўся з адозвай да насельніцтва, у якім заклікае яго ахвяраваць грошы і прадукты для фронта. Улады выдалі загад аб абавязковай рэгістрацыі ўсіх мастацкіх і велаісіпедаў.

Адказны рэдактар Б. М. ЗЕЛЬМАНАЎ

Адрас рэдакцыі: БССР, г. Беласток, будынак аблвыканкома. Тэлефоны: адказнага рэдактара—17-62, адказнага сакратара—49, аддзелаў прапаганды і партыйнага—16-10, эканамічнага аддзела—праз камутатар аблвыканкома, № 23, аддзел пісем—праз камутатар аблвыканкома, № 22. Выдавецтва і бухгалтэрыя—14-32.

УБ—98. Тыраж 12.000 экз. Друкарня Беластокдрука.